

Sygn. akt II KK 445/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

SSN Jarosław Matras

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **M. M.**

obwinionego z art. 60¹ § 1 i 2 k.w. i art. 60¹ § 4 pkt 2, 2a i 3 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 grudnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść obwinionego (PK IV Ksk [...]),

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt X Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. akt V W [...],

**uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w P. i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w.
w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie wobec M. M.,
a kosztami postępowania sądowego w sprawie obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

M. M. został obwiniony o to, że:

1. w okresie od pierwszego kwartału 2012 r. do dnia 13 stycznia 2015 r. pod adresem R., ul. S. [...] wykonywał działalność gospodarczą bez wymaganego zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub bez wymaganej koncesji oraz nie dopełnił obowiązku zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej zmian danych objętych wpisem,
2. w tym samym miejscu i czasie świadczył usługi hotelarskie używając nazw rodzajowych lub określenia kategorii obiektów hotelarskich bez decyzji lub niezgodnie z decyzją, świadczył usługi hotelarskie używając oznaczeń, które mogą wprowadzić klientów w błąd co do rodzaju lub kategorii obiektu hotelarskiego, jak również wbrew obowiązkowi świadczył usługi hotelarskie w obiekcie niezgłoszonym do ewidencji, tj. o czyny z art. 60¹ § 1, 2 i 4 k.w.

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. akt V W [...], Sąd Rejonowy w P., uznał M. M. za winnego popełnienia czynu z art. 60¹ § 1 i 2 k.k. i art. 60¹ § 4 pkt 2, 2a i 3 k.w. i za to na podstawie art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 60¹ ust. 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 1.000 złotych.

Po rozpoznaniu wywiedzionej przez obwinionego apelacji Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt X Ka [...], zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

Kasację w rozpoznawanej sprawie wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w W. w całości na korzyść obwinionego M. M., na podstawie art. 111 k.p.w. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w., polegające na skazaniu M. M. za popełnione w okresie od 2012 r. do dnia 13 stycznia 2015 r. wykroczenia stypizowane w art. 60¹ § 1 i 2 k.w. i art. 60¹ § 4 pkt 2, 2a i 3 k.w., pomimo zaistnienia w dacie wyrokowania przez Sąd odwoławczy negatywnej przesłanki procesowej w postaci

przedawnienia karalności, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu I instancji i umorzenie postępowania przeciwko M. M. o czyny z art. 60¹ § 1 i 2 k.w. i art. 60¹ § 4 pkt 2, 2a i 3 k.w. na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwala na jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie podniósł Prokurator Generalny we wniesionej kasacji, iż w dacie wyrokowania przez Sąd Okręgowy w W. doszło do przedawnienia karalności wykroczenia, co skutkuje zaistnieniem w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, zgodnie z treścią art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. W świetle art. 45 § 1 k.w., zgodnie ze stanem prawnym na dzień orzekania przez Sąd odwoławczy, *karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu*. Treść przepisu art. 45 § 1 k.w. została zmieniona art. 2 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 maja 2017 r.), który wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2017 r. Od tej daty art. 45 § 1 k.p.w. obowiązuje w brzmieniu *karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu*. Zmiana brzmienia omawianego przepisu nastąpiła jednak już po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy w W.. Zgodnie zaś z treścią art. 6 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 maja 2017 r.), *do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w ustawie, o której mowa w art. 2* (art. 2 dotyczył zmiany treści art. 45 § 1 kodeksu wykroczeń – przypis SN), *w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął*.

Do popełnienia zarzucanego obwinionemu M. M. miało dojść w okresie od pierwszego kwartału 2012 r. do dnia 13 stycznia 2015 r.; postępowanie o wykroczenie zostało wszczęte w dniu 26 maja 2016 r., a więc dwuletni termin przedawnienia karalności tego wykroczenia, mając na uwadze treść art. 45 § 1 k.w. w brzmieniu obowiązującym w dacie wyrokowania, tj. w dniu 28 lutego 2017 r., upłynął z dniem 13 stycznia 2017 r.

Jak zasadnie w związku z powyższym podnosi Prokurator Generalny w wywiedzionej kasacji, wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 lutego 2017 r., utrzymujący w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 7 listopada 2016 r. zapadł z rażącą obrazą przepisów prawa materialnego i procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w., stanowiącą jednocześnie bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., tj. w związku z upływem terminu przedawnienia karalności przypisanego obwinionemu wykroczenia.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. akt V W [...], i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzył postępowanie w sprawie.